

متوکلوپرامید

اسوه – متوکلوپرامید (۱۰ میلی گرم/ ۲ میلی لیتر)

راهنمایی های عمومی:

این دارو برای بیماری فعلی شما تجویز شده است لذا از مصرف آن در موارد مشابه و یا توصیه به دیگران خودداری نمایید. قبل از مصرف این دارو در موارد زیر با پزشک مشورت نمایید:

- ❖ داشتن سابقه حساسیت به متوکلوپرامید، پروکائین، پروکائین آمید و یا مواد دیگر مثل غذاها، مواد محافظ و یا رنگها
 - ❖ دوران حاملگی یا شیردهی
 - ❖ مصرف در کودکان و سالمندان
 - ❖ در صورت مصرف داروهای تضعیف کننده سیستم عصبی (داروهایی که خواب آلودگی ایجاد می کنند)، الکل، استامینوفن و تتراسایکلین
 - ❖ در صورت ابتلا به خونریزی معده؛ انسداد، خونریزی و یا سوراخ شدن لوله گوارش؛ صرع؛ فئوکروماسیتوما و نارسایی شدید کلیوی
- موارد مصرف:**
- داروی کمکی برای رادیوگرافی سیستم گوارشی؛ گاستروپارسیس؛ پیشگیری از تهوع و استفراغ ناشی از شیمی درمانی؛ پیشگیری از تهوع و استفراغ پس از جراحی؛ درمان رفلاکس معده به مری
- مقدار مصرف:**

مقدار مصرف هر دارو را پزشک تعیین میکند ولی مقدار مصرف معمول این دارو به قرار زیر است:

دوز معمول بزرگسالان:

- ❖ تحریک حرکات پرستالتیک معده و روده: تزریق آهسته وریدی ۱۰ میلی گرم بصورت تک دوز
 - ❖ درمان سکسکه: ۱۰ میلی گرم عضلانی و به دنبال آن ۲۰-۱۰ میلی گرم خوراکی ۴ بار در روز بمدت یک هفته
 - ❖ پیشگیری از تهوع و استفراغ ناشی از مصرف داروهای ضد سرطان: ۲ میلی گرم/کیلو گرم وزن بدن به صورت انفوزیون وریدی نیم ساعت قبل از سیس پلاتین یا سایر داروهای شیمی درمانی با پتانسیل بالای ایجاد تهوع؛ هر ۳-۲ ساعت تکرار در صورت نیاز؛ برای داروهای شیمی درمانی با پتانسیل ایجاد تهوع کمتر، ۱ میلی گرم/کیلو گرم وزن بدن انفوزیون وریدی
 - ❖ جلوگیری از استفراغ بعد از جراحی: نزدیک به زمان پایان جراحی ۲۰-۱۰ میلی گرم عضلانی
- دوز معمول کودکان:**
- ❖ جلوگیری از تهوع و استفراغ ناشی از شیمی درمانی سرطان و محرک پرستالتیک معده و روده: ۱ میلی گرم/کیلو گرم از وزن بدن بصورت دوز واحد تزریق آهسته وریدی؛ در صورت صلاحدید پزشک ۱ بار بعد از ۱ ساعت می تواند تکرار شود. برای کاهش احتمال عوارض جانبی، مقدار دارو نباید از ۲ میلی گرم/کیلوگرم از وزن بدن بیشتر شود. همچنین در صورت نیاز ۱۵ دقیقه قبل از شروع انفوزیون متوکلوپرامید، می توان از تزریق وریدی ۱ میلی گرم/کیلوگرم وزن بدن دیفن هیدرامین برای کاهش ریسک عوارض جانبی استفاده نمود.
 - ❖ نکته: در بیماران مبتلا به نارسایی شدید کلیوی (کلیرانس کراتینین کمتر از ۳۰ میلی لیتر در دقیقه) دوز معمول دارو بایستی به میزان ۵۰٪ کاهش یابد.

نحوه مصرف:

- ❖ با توجه به مورد مصرف، این دارو را می توان به صورت تزریق داخل عضلانی، تزریق آهسته وریدی و یا انفوزیون وریدی استفاده نمود.
- ❖ تزریق وریدی متوکلوپرامید بایستی به صورت آهسته و در عرض حداقل ۲-۱ دقیقه صورت گیرد. تزریق سریع این دارو به صورت وریدی ممکن است بی قراری و اضطراب متعاقب بروز عارضه گیجی را در پی داشته باشد.
- ❖ تزریق وریدی این دارو بایستی در دوره زمانی حداقل ۱۵ دقیقه ای صورت گیرد. برای این منظور متوکلوپرامید را می توان در ۵۰ میلی لیتر از محلول ۵٪ دکستروز در آب، محلول تزریقی سدیم کلراید، محلول ۵٪ دکستروز در ۴۵٪/ سدیم کلراید، محلول تزریقی رینگر و یا رینگر لاکتات رقیق نمود.
- ❖ متوکلوپرامید تزریقی با کلسیم گلوکونات، سفالوتین سدیم، کلرامفنیکل سدیم، سیس پلاتین، اریترومایسین لاکتوبیونات، فروسماید، متوتروکسات، پنی سیلین جی پتاسیم و سدیم بی کربنات ناسازگاری دارد.
- ❖ باقیمانده دارو پس از یکبار تزریق بایستی دور ریخته شود.
- ❖ دارو را دقیقاً طبق مقادیر تجویز شده توسط پزشک مصرف نمایید.
- ❖ در صورتیکه یک نوبت دارو را فراموش نمودید به محض یادآوری آن را مصرف نمایید. در صورتیکه نوبت مصرف بعدی دارو نزدیک بود، دوز فراموش شده را مصرف نکنید و دوزهای بعدی را دو برابر نسازید.

موارد منع مصرف:

به جز در شرایط خاص و به تشخیص پزشک، مصرف متوکلوپرامید در موارد زیر توصیه نمی شود:

- ❖ صرع (ریسک افزایش شدت و فرکانس حملات صرع یا عوارض اکستراپیرامیدال)
 - ❖ انسداد، خونریزی و یا سوراخ شدن لوله گوارش (احتمال بدتر شدن)
 - ❖ فئوکروماسیتوما (امکان بالا رفتن شدید فشارخون)
 - ❖ ازدیاد حساسیت به متوکلوپرامید، پروکائین، پروکائین آمید
- مصرف در بارداری و شیردهی:**
- ❖ رده B سازمان غذا و داروی آمریکا در دوران بارداری؛ مصرف در بارداری طبق نظر پزشک می باشد.
- این دارو در شیر ترشح می شود. در دوران شیردهی با نظر و صلاحدید پزشک مصرف شود.

آمپول

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

هشدارها:

❖ قبل از مصرف داروهای تضعیف کننده سیستم عصبی مانند آنتی هیستامین ها، آرام بخش ها، خواب آورها، الکل، ضد دردها، مخدرها، داروهای ضد تشنج، باربیتوراتها، شل کننده های عضلانی و داروهای بیهوشی با پزشک مشورت کنید.

❖ این دارو ممکن است باعث گیجی و خواب آلودگی در بعضی افراد شود. لذا در طول مصرف این دارو از انجام کارهایی که به هوشیاری نیاز دارند مانند رانندگی و کار با ماشین آلات خطرناک بپرهیزید.

❖ احتمال بروز عوارض اکستراپیرامیدال دارو (گرفتگی عضلانی، ضعف توانایی گفتاری، عدم تعادل حرکتی و لرز) با دوزهای بالا و در دوره درمان طولانی در سالمندان بیشتر است. لذا توصیه می شود برای این گروه از بیماران از کمترین دوز ممکن استفاده شود.

❖ کودکان به این دارو حساسترند زیرا عوارض اکستراپیرامیدال بیشتر مشاهده می شود و نیز احتمال متهوگلوبینی در کودکان نارس و رسیده افزایش می یابد.

❖ به جز موارد نادر و با نظر پزشک، مصرف بیش از ۱۲ هفته متوکلوپرامید توصیه نمی شود.

عوارض جانبی:

هر دارو به موازات اثرات مطلوب درمانی ممکن است باعث بروز برخی عوارض ناخواسته نیز شود. اگر چه کلیه این عوارض در یک فرد دیده نمی شود ولی بروز آنها ممکن است نیاز به مشورت با پزشک را داشته باشد.

عوارض زیر ندرتا بروز می کنند ولی در صورت بروز به اقدام درمانی نیاز دارند:

آکراتولوسیتوز (لرز، تب، سوزش گلو و احساس ضعف عمومی)؛ عوارض قلبی عروقی به ویژه افت فشار خون؛ افزایش فشار خون؛ افزایش ضربان قلب؛ علائم دیستونیک اکستراپیرامیدال (گرفتگی عضلانی در صورت، گردن و پا کمر، حرکات رفت و برگشتی تیک مانند عضلانی، ضعف در حرکات دست و پا، عدم توانایی در حرکت چشم)؛ علائم پارکینسونی اکستراپیرامیدال (اشکال در تکلم و بلع، عدم تعادل بدن، لرز و تکان دست و انگشتان)؛ هپاتوتوکسیسیتی (درد در ناحیه سمت راست و بالای شکم، استفراغ و تهوع، تب، تغییر رنگ ادرار)؛ سندرم بدخیم نورولپتیک (تشنج، اشکال در تنفس، افزایش ضربان قلب، کاهش یا افزایش فشار خون، خستگی و افزایش تعریق)؛ دیس کنیزی تاخیری (حرکات سریع و کرم مانند زبان، لیسیدن لبها، پف کردن گونه ها، حرکات غیر ارادی فک، حرکات غیر ارادی سنجه و پاها)

عوارضی که در دوزهای بالا رخ می دهند: بی قراری و اضطراب، سندرم پای بی قرار؛ این علائم ممکن است ظرف چند دقیقه پس از دریافت دوز بالای متوکلوپرامید بروز کرده و تا ۲۴-۲ ساعت باقی بماند.

نکات مهم:

❖ احتمال بروز عوارض اکستراپیرامیدال در دوزهای درمانی و در تمامی سنین وجود دارد. البته احتمال بروز آنها در کودکان و بیماران جوانتر و همچنین در دوزهای بالاتر که برای پیشگیری از تهوع ناشی از شیمی درمانی استفاده می شود، بیشتر است.

❖ واکنش های دیستونیک ظرف چند دقیقه پس از شروع درمان وریدی رخ داده و در طی ۲۴ ساعت پس از قطع دارو برطرف می شود.

❖ عوارض پارکینسونی ممکن است ظرف چند هفته تا چند ماه پس از شروع درمان با متوکلوپرامید رخ دهند. این علائم پس از قطع مصرف دارو برطرف می شوند.

❖ دیس کنیزی تاخیری (Tardive dyskinesia) یک عارضه جدی حرکتی و معمولا برگشت ناپذیر است که ممکن است متعاقب مصرف متوکلوپرامید بروز کند. در صورت بروز علائم دیس کنیزی تاخیری مصرف دارو بایستی قطع شود.

❖ عوارضی که با ادامه مصرف احتمالا قطع می شود ولی اگر ادامه پیدا کرده و یا آزار دهنده باشد نیاز به مشورت با پَزشک دارند:

عوارض شایع: اسهال، خواب آلودگی، بیقراری، ضعف غیر عادی

عوارض نادر: تورم و دردناکی سینه ها، تغییردر عادت ماهیانه، یبوست، افزایش ترشح شیر، افسردگی، تهوع، راش پوستی، آشفتنگی خواب، خشکی غیر معمول دهان، تحریک پذیری غیر طبیعی و ضعف در توانایی جنسی

مسمومیت:

در صورت مصرف اتفاقی بیش از مقدار توصیه شده توسط پزشک، بیمار باید به بیمارستان منتقل گردد.

شرایط نگهداری:

- ❖ دارو را دور از دسترس کودکان نگهداری نمایید.
- ❖ در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتیگراد دور از نور نگهداری نموده و از یخ زدگی محافظت شود.
- ❖ از نگهداری و مصرف داروهای تاریخ گذشته خودداری نمایید.

بسته بندی:

- ❖ هر آمپول ۲ میلی لیتری محتوی ۱۰ میلی گرم متوکلوپرامید (به صورت هیدروکلراید)
- ❖ ۱۰۰ آمپول به همراه برگه راهنما در یک جعبه مقوایی
- ❖ ۱۰ آمپول به همراه برگه راهنما در یک جعبه مقوایی

REFERENCE

USP DI Drug Information for the health care Professional, 2007.
FDA Medwatch, November 2010 safety labeling changes.

AN: OSVE-Metoclopramide 10 - 203

نقشه نظارت و پیغامات خود را در مورد این دارو

به مسئول پستی 1597>info@osvalpha.com

و یا پست الکترونیکی

شرکت داروهای آسوه

www.osvalpha.com

OSVE - Metoclopramide brochure | 120 x 170 mm

OSVE Pharmaceutical Co.

Navaei Date:98-10-10

Print description: Pantone No.: process blue C | Black